

[Forsvarsministeren]

ationer, hvor anvendelse af militær magt ud over selvforsvar ikke kan udelukkes. Folketinget skal således give sit samtykke til, at Danmark yder sit bidrag til håndhævelsen af den maritime embargo mod det tidligere Jugoslavien.

Jeg vil også gerne benytte lejligheden til at understrege, at regeringen finder det vigtigt, at Danmark også på dette punkt bidrager til at løse konflikten. STANAVFORLANT skal jo ifølge NATO's nye koncept virke som mobilt krisestyringsinstrument. Ved at sende styrken til Adriaterhavet som forstærkning til håndhævelsen af den maritime embargo vil det netop være en anvendelse i denne sammenhæng. Derfor er det vigtigt, at Danmark er med og dermed viser sin vilje til at bidrage, når der måtte opstå behov herfor.

Der har i debattens løb været enkelte bemærkninger, som jeg gerne vil svare på. Først den konservative ordfører, hr. Helge Adam Møller: Jeg vil gerne understrege, for at der ikke skal være nogen som helst tvivl, at regeringen – såmænd også, da regeringspartierne tidligere var i opposition – selvfølgelig har arbejdet for, at blokaden, embargoen, skulle blive så effektivt håndhævet som muligt. Det nye, der er sket, er imidlertid, at Sikkerhedsrådet har besluttet, at man vil gå videre, end man hidtil har gjort, netop for at gøre embargoen effektiv. Det støtter vi fuldt ud, og det er selvfølgelig også det, der er baggrunden for beslutningsforslaget.

Til hr. Pelle Voigt vil jeg gerne sige med hensyn til spørgsmålet om værnepligtige, at den model, vi anvender her, er nøjagtig den samme, som vi anvendte, da vi i sin tid sendte »Olfert Fischer« til Golfen. Det er således, at der på disse korvetter normalt indgår et antal værnepligtige som en del af den almindelige besætning. Og i det øjeblik man beslutter, at skibet ikke længere skal deltage i den almindelige NATO-flådeøvelse, men begive sig til Adriaterhavet for at løse en opgave i forbindelse med håndhævelsen af embargoen, er det klart, at så stiller man selvfølgelig de værnepligtige, der indgår i besætningen, frit med hensyn til, om de ønsker at være med til at løse den opgave eller ej.

Det er også klart, at disse værnepligtige selvfølgelig ikke vil blive bragt i en situation, hvor de vil blive sat til at løse opgaver, som de ikke

er uddannet til at løse. De funktioner, som de varetager på skibet, vil de kunne løse også under disse forhold.

Fru Annette Just havde et spørgsmål om, hvordan man i øvrigt vil sikre, at Grækenland ikke bryder blokaden. Til det vil jeg gerne sige, at det har været os meget magtpåliggende at sikre, at intet land – og specielt ikke et andet NATO-land – brød blokaden. Derfor har der fra dansk side gentagne gange været lagt pres på grækerne.

Vi har jo nu i almindelighed fået indført et sanktionsregime, som betyder, at det antal grænseovergange, der er fra de enkelte lande ind i Serbien og Montenegro, er meget begrænset, og det vil sige, at overvågningsopgaven er blevet meget nemmere. Desuden har EF og FN, CSCE osv. bidraget til, at håndhævelsen af sanktionerne er meget mere effektiv. Man forsøger dels ved, hvad skal vi sige, bistand i almindelighed og dels selvfølgelig ved kontrol at bidrage til, at den bliver så stærk som mulig.

Endelig er der den del af det, nemlig den maritime del, som vi behandler her i forslaget i dag. Jeg har i hvert fald en tro på, at selv om ingen embargo vel nogen sinde vil kunne blive 100 pct., vil vi komme meget, meget tæt på det. Og dette vil i hvert fald være et væsentligt skridt til at sikre, at den bliver så effektiv, som sådan en overhovedet kan blive.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Jeg skal bare sige til forsvarsministeren, at i den udstrækning, man fortsat indkalder folk til at aftjene værnepligt i søværnet til ren gavntjeneste, altså det vil sige til servering, til opvask og den slags opgaver – det har i øvrigt altid været en gåde for de fleste af os, hvad det havde med værnepligt at gøre – er det klart, at den direkte fysiske fare, som man udsætter sig for som opvaske, forudsat at man befinder sig indendørs eller som oppasser i officersmessen el. lign., naturligvis er til at overskue i en operation af denne art. Det har ministeren formentlig ganske ret i.

Men jeg vil gerne gentage, at vi finder det principielt forkert, at mennesker, som indkaldes til at deltage i en uddannelse, pludselig på et tidspunkt under denne uddannelse kan blive sat i den situation, at man skal tage stilling til,